

عنوان مقاله:

بررسی ارکسترایون و پهنه بندی سطوح در فرش ایرانی

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

شهام اسدی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه غیرانتفاعی روزبه، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

فرش گرانترین میراثی است که همگام با نسلمان و پایه پای تاریخمان قدم برداشته و حافظ هویت دینی و فرهنگی مان است. اسطوره گرایی، نماد، صورت ازلی همه و همه در فرش ایرانی موج میزند، و جزو ساختار آرمیباشد که این ابعاد در ادبیات و شعرمان نیز رسوخ پیدا کرده است. بعضی از محققین در پهنه بندی فرش ایرانی فقط به بعد ناتورالیستی و استیلزه آن می پردازند، و غافل از آنند که نقوش موجود در فرش از روایات و اسطوره-هایی متأثر است که نشانگر اصالت هنر فرش ایرانی است. راقم این سطور بحث جدید را درباره پهنه بندی سطوح فرش ایرانی آغاز کرد که در ارکستراسیون آن نهفته است و یکی از با اهمیت ترین بخش های دنیایموسیقی است که ارتباطی تنگاتنگ با فرش ایرانی دارد. داریوش شایگان فیلسوف شخیص ایرانی نیز در بت های ذهنی و خاطره ازلی بدان اشاره کرده است. هدف از تدوین مقاله نشان دادن سطوح فرش بسان ارکستراسیونی چند نوایی است که از مرکز سطح فرش مانند خورشیدی ساطع شده و یک کلیت واحد و معنا داری را تشکیل میدهد که بسان یک رنگآمیزی صوتی است که از رنگها و نقوش مختلف برای نواختن اثر خود بکار می برد. دراین سطوح چندگانه، هر سطحی بر حسب نظمی دقیق، انتظام و ترتیب اسلیمی، موضع برگ ها و نقش های گلهارا تعیین می کند که یک فضای دیالکتیکی متحرکی را بستر فرش به وجود میآورد. و این گردآوری مطالب و تصاویر، به روش کتابخانه ای و میدانی بوده و نگارش آن با رویکرد توصیفی و تحلیلی صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

فرش، مینیاتور، ارکستراسیون، اسطوره، صورت ازلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721156>

